

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. Благоевград, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело № 20221210201283 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН .

Образувано е по жалба на „М.“, с ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.”П.”№, представлявано от М. Х. –управител против Наказателно постановление № 01-2200148 от 05.08.2022 година на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" Благоевград, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000. 00 лева.

С жалбата се твърди, че издаденото НП е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалноправните и процесуалноправните норми. Оспорва се възприетата фактическа обстановка. Искане се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното Наказателно постановление.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовани не изпраща представител и не ангажира становище по същество.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата, по същество и в писмени бележки излага доводи за потвърждаване на НП, като

законосъобразно.

Районна прокуратура -Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 08.06.2022 г. около 11.00 часа била извършена проверка по работни места, относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство от св.С. и Я., двете инспектори към Д "ИТ" – Благоевград в обект снecк-бар „Т.", находящ се в гр. Благоевград, ул. „Т."№, стопанисван от дружеството - жалбоподател . В хода на проверката е констатирано, че „М." в качеството му на "работодател" е допуснал на 08.06.2022 г. лицето Д. П., да извършва трудова дейност в обекта на проверка на длъжност "сервитьор" без да и е предоставен екземпляр от сключен в писмена форма трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по [чл. 62, ал. 3 от КТ](#), заверено в ТД на съответната НАП. След приключване проверката по работни места дружеството жалбоподател е призовано по реда на [чл. 45 от АПК](#) за извършване на проверка по документи в ДИТ – Благоевград с призовка от 08.06.2022 г. При проверката по документи в ДИТ – Благоевград. се е явил упълномощен представител на дружеството жалбоподател, който е представил част от изисканата с призовка вътрешно-фирмена документация на предприятието. Представен е трудов договор, сключен с П., който видно от приложената към него справка от ТД на НАП е регистриран на 08.06.2022 г. 21.07 часа. Във връзка с установеното бил съставен АУАН№01-2200148, в който констатациите от проверката били квалифицирани като нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. Актът бил предявен и връчен на упълномощеното лице лично срещу подпис, като към момента не били направени възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на този акт на 05.08.2022 година, Директорът на Дирекция "Инспекция по труда" – Благоевград е издал атакуваното Наказателно постановление № 01-2200148, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000. 00 лева.

Наказателното постановление е връчено срещу подпис на 31.08.2022 година на управителя, като в законоустановения срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

По делото е разпитан свидетелят С. – актосъставител, от показанията, на която се установява, че е извършена проверка на дружеството жалбоподател. Свидетелят чрез показанията си установява, какво е проверено и какво е установено, както и действията по ангажиране на отговорност. Тези показания се подкрепят от установеното чрез разпита на св. Я., която е присъствала на проверката, както и от приложения по делото протокол, в който са обективирани констатациите на контролните органи, както и техните указания. Посредством показанията на тези свидетели се установява процедурата по съставяне на АУАН.

Показанията на тези свидетели съдът кредитира, като последователни, логични и кореспондиращи с останалия доказателствен материал.

В кориците на делото се съдържа и писмена декларация от П., в която същия удостоверява извършване на трудова дейност към този момент при определено работно място, длъжност, работно време и трудово възнаграждение., като е отразила начална дата, от която е започнал да предоставя работната си сила на търговеца.

Съдът прие изложената фактическа обстановка въз основа показанията на разпитаните по делото свидетели, в кредитираната част, както и събраните писмени доказателства, които са безспорни по отношение подлежащите на установяване факти.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното.

Жалбата е подадена от легитимирано лице в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган, за което по делото са представени безспорни доказателства. Както в акта, така и в НП е отразено, че

административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно ТЗ- име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. В конкретния случай АУАН е съставен от св. С., на длъжност " инспектор" в Д "ИТ" - Благоевград, която се явява материално компетентна за това и дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля Я., която е участвала при извършване на проверката и констатиране на нарушението. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на обжалваното НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователни се явяват възраженията в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като са посочени и доказателства, които го установяват. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Не се установява и претендираната неяснота във фактическото обвинение, както в АУАН и НП нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци. Ето защо съдът приема, че на жалбоподателя точно и ясно е разяснено от фактическа и правна страна кога, къде и какво административно нарушение е извършено и не са допуснати нарушения на [чл. 42, т. 3](#) и на [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#). С оглед на изложеното, неоснователно се явява твърдението за допуснати в производството по реализиране отговорността на дружеството нарушения, които да са съществени и да предпоставят отмяната на санкционния акт на това основание.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалнозаконосъобразно.

С оглед установеното по делото от фактическа страна съдът намира за безспорно установено извършването от жалбоподателя на вмененото му нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. Посочената трудовоправна разпоредба е императивна, като предвижда, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му бъде предоставен екземпляр от сключен трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомление. По делото не е спорно, че лицето П. е била допусната до работа на 08.06.2022 г. от дружеството жалбоподател, без да и е предоставен екземпляр от писмен трудов договор и без копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП, това се установява, както чрез показанията на разпитаните по делото свидетели, така и от приложената по делото декларация, в която П. е посочила, че работи с регламентирано работно време, възнаграждение. От друга страна, видно от представената справка за приети и отхвърлени уведомления е видно, че от дружеството - жалбоподател е подадено уведомление на 08.06.2022 г. в 21.07 часа, т. е. след часа на проверката. Именно последното обстоятелство обуславя извода, че към момента на осъществената проверка по работни места на 08.06.2022 г. около 11.00 ч. е работила в обекта на търговеца без да и е бил връчен подписан от двете страни трудов договор и уведомление, удостоверяващо вписването му в ТД на НАП – Благоевград.. С оглед на това, като е допуснал работника до работа, без да му е предоставен екземпляр от договор между страните по трудовото правоотношение и без да е изпратено уведомление до съответното ТД на НАП, търговеца-жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, правилно квалифицирано като такова по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#). По отношение твърденията, че се е обучавала, настоящия състав намира, че се опровергават от доказателствата по делото събрани чрез показанията на св. С. и Я., както и събраните писмени доказателства, включително попълнена декларация /л.14/. В тази насока възраженията за неправилно приложение на материалния закон са неоснователни. В казуса безусловно дружеството - жалбоподател, в качеството му на търговец по Търговския закон извършва стопанска дейност и по смисъла на параграф 1 от ДР на КТ има качеството и на „работодател“ по отношение на работещите във въпросният обект. По изложените съображения, съдът намира за доказано по безспорен начин, осъществяване от страна на търговеца-жалбоподател на фактическия състав на разглежданото административно нарушение, което обуславя установяването

му от обективна страна. В този смисъл Решение № 430 от 23.03.2017 г. на Административен съд Благоевград, постановено по к. н. а. х. д № 73/2017 г. и Решение №1686/12.10.2021 по кнахд№ 323/2021г. по описа на Административен съд Благоевград

Доколкото в случая се касае за нарушение извършено от ЕООД., чиято отговорност по аргумента на чл.83 от ЗАНН е невиновна, а обективна такава деянието не следва да се изследва от субективна страна.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение, на основание 414, ал. 3 от КТ, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е определил по вид наложеното на дружеството-жалбоподател наказание „имуществена санкция” Съгласно посочения законов текст, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Разпоредбата на чл.27 от ЗАНН задължава наказващия орган при индивидуализиране на наказанието за всеки конкретен случай съобразявайки рамките, определени от законодателя да прецени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай не се събраха доказателства нарушението да е повторно, както и дружеството да е санкционирано за други нарушения на КТ, поради което съдът намира, че така съставеното наказателно постановление следва да бъде изменено в санкционната част, като определената имуществена санкция в размер на 2000лв. следва да бъде намалена на 1500 лв.

За пълнота следва да бъде посочено, че случаят не е маловажен. Специалният състав на маловажно административно нарушение по [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) изключва приложимостта на общата разпоредба на [чл. 28 от ЗАНН](#), според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За да е налице маловажност по смисъла на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#), следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1. Нарушението да е отстранено

веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по [чл. 28 ЗАНН](#), [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Същевременно в нормата на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#) изрично е посочено, че не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1](#), [чл. 62, ал. 1](#) и [3](#) и [чл. 63, ал. 1](#) и [2 от КТ](#), т. е. за тези нарушения, вкл. и процесното такова – по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#), привилегираният състав на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) въобще не е приложим, дори и да са налице визираните в него условия, т. е. същите не могат да се квалифицират като маловажни нарушения по смисъла на цитираната разпоредба. В този смисъл макар и по делото да има доказателства, че уведомлението по [чл. 65, ал. 5 от КТ](#) е подадено до ТД на НАП на същия ден и липсват вредни последици, то не може да се приеме, че осъщественото административно нарушение е маловажно именно поради действието на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#)., а с оглед приложимостта на специалната норма по КТ, то е неприложима общата разпоредба на [чл. 28 от ЗАНН](#).

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че дружеството-жалбоподател, в качеството на работодател е извършил вмененото му нарушение и правилно е ангажирана отговорността му, а атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, като същото следва да бъде изменено единствено в частта относно размера на наложената имуществена санкция.

При този изход на делото право на разноси възниква и за двете страни с оглед размера на наложената имуществена санкция и изменението му от настоящата съдебна инстанция.

Жалбоподателят обаче не е направил искане за присъждане на разноси, поради което и съдът не дължи произнасяне.

По отношение направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира следното. Разпоредбата на [чл. 63д, ал. 4 ЗАНН](#) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по

реда на чл. 37 ЗПП. С разпоредбата на чл. 144 АПК е регламентирано, че за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. В настоящия случай съдът е констатирал, че са налице основания за изменение на наложената административна санкция, но не и за отмяна на издаденото НП. Доколкото разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното НП, но не и по отношение на изменение на същото, на основание чл. 144 от АПК субсидиарно следва да намери приложение ГПК. Съгласно чл. 78, ал.1 и ал. 2 ГПК ищецът, съответно ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на наказващия орган, съизмеримо с размера на изменената част на наложената с обжалваното НП санкция. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че делото не представлява фактическа и правна сложност, изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на наказващия орган, делото продължи в две съдебни заседания с разпит на двама свидетели, поради което съдът намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.. В съответствие с правилото на чл. 78 ал. 3 вр. с ал. 1 ГПК, в полза на наказващия орган следва да се присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 75,18лв

Мотивиран от горното, и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Благоевградски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 01-2200148 от 05.08.2022 година на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" Благоевград, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на „М.“, с ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.”П.”№, представлявано от М. Х. –управител е наложена

"имуществена санкция" в размер на 2000. 00 лева, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция на 1500 (хиляда и петстотин лева) лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК „М.”, с ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.”П.”№, представлявано от М. Х. –управител да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” Благоевград сума в размер 75.18 лева, представляваща направени в хода на съдебното производство разноси за юрисконсултско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____